

119. Belefvønhed / CXIX. Huma- 119. Die Leutsee-
 [ældler / From- nitas. ligkeit.
 hed.]



Mændneſterne ere
 ſtabte til felleds Gafv
 [och Gøde /] derfor
 maae de være fromme
 [och fine.]

Vær lifv-fålig och
 ynddelig / af Anfict; 1.
 vænlig och høflig / i
 Sacter och Sæder; 2.
 gød adt tale med; och
 ſandtru med Mund-
 den; 3. brænddende och
 oprictig af Hjærted. 4.

Elſke / och ſaa ſkal
 du elſkes; och der ſkal
 blifve et indbyrdes
 Vænfkaft / 5. ligesom
 Turtel-duernes / 6.
 ſamdrægtigt / ſactmo-

Hōmines facti ſunt
 ad mutua cōmmo-
 da; ergo ſint humā-
 ni.

Sis ſvavis & amā-
 bilis, vultu; 1. comis
 & urbānus, geſtu ac
 moribus; 2. affābilis,
 & verax, ore, 3. can-
 dens, & cādidus
 corde 4.

Amā; & ſic amā-
 beris: & fiet mutua
 amicitia, 5. ceu tūr-
 turum, 6. concors,

Die Menſchen ſind
 geſchaffen / einer dem
 andern zum Nützen:
 darum ſollen ſie ſeyn
 Leutſelig.

Señ annehmlich
 un holdſelig / von Ge-
 ſichte; 1. höflig (diſcret)
 von Sitten und Ge-
 bården; 2. wolspråchig/
 und warhaft / von
 Mund (Worten;); 3.
 brünſtig / und treu von
 Herken. 4.

Liebe; und alſo wirft
 du lieb ſeyn: un es wird
 werden eine Wechſel-
 freundschaft / 5. wie der
 Turtel-tauben / 6. eins-
 tråchtig / ſanftmü-
 digt /